

Öperken Dudağından Suların

– HayrettinYazcı · 07 Kasım 2010

Ahmet Hamdi TANPINAR'IN

Aziz hatrasına

Dumanlı bugün başım, su sesi dinleyelim ,
Ayarlayıp saati huzuru demleyelim...

An'ın penceresinden bakıp aşinalara,
Gel bugün bakmayalım kırılmış aynalara!...

Bir kez yok diyemezken yokluğun busesine,
Nal sesleri karışıp geliyor su sesine...

Seyre dalıp rengini, çatlıyorken bir narın,
Bir daha kalkmamalı dibinden bir çınarın...

Kim çalar kapısını, yoksulun, kimsesizin ?
Her çınar yaprağında gezinir parmak izin...

Erzurum'u, Konya'yı seninle gezmek başka;
Su sesi eşliğinde düşüp Bursa'da aşka...

Tan vakti uyanıyor bütün bozkır derinden;
Koparken elimizde zaman ince yerinden !...

Zaman kaynar bir kazan yakıyor dört yanımı;
Hergün bir zangoç çıkıp böler rüyalarımı !...

Ne dersin eritir mi içimizde ki uru,
Böyle zamansız gelen güzelim yaz yağmuru...

Nasıl ve neden koptu, bilmedim düğmeleri;
Giyemiyorum artık eski elbiseleri!...

Sorma sesine daldım, mırılayan bir kedinin ,
Rüyasında uyandım Abdullah Efendi'nin...

Gerilmişken zorlu yay, doğu- batı arası;
Ne dersin çıkacak mı Abdullah'ın rüyası?

Gözü çıkacak sanki, gözümde uykuların;
Tan vakti uyanırken başında bir pınarın...

Biz uyuya kalmışken çıkmış zamanın demi;
Hadi uyan arkadaş kalkıyor artık gemi...

Sek sek oynuyor kalbim, bir an'dan başka an'a;
Gülümseyen gözlerle el sallarken zamana...

Hayrettin YAZICI